

У домаћој јавности све чешће се протура теза да је већина грађана Србије окренута ка Европи „новчаником“, док „душом и срцем“ нагиње Русији. Да ли је баш тако? Ако се по страни оставе предрасуде и фикције, чињенице сведоче да је Србија све више окренута и „новчаником“ ка Русији.

Србија је од 2001. до прошле године успела да повећа извоз у Русију за чак 1.190 процената! Са симболичних 79,5 милиона на милијарду и 29 милиона долара! Извоз у Русију је повећан 13 пута и растао је дупло брже него на сва остала тржишта (укупан извоз је у међувремену повећан 5,8 пута, са 1,92 на 11,16 милијарди евра). Бесцарински споразум са Русијом и још око 30 билатералних споразума омогућили су да наша роба буде конкурентнија на руском тржишту, јер је у старту ослобођена 15 до 20 одсто намета на царине, па је тиме и њена цена у продаји за толико нижа од других. Захваљујући томе Србија се пробила у групу од 40 земаља из које Русија највише увози и већ две године за редом српски произвођачи на руском тржишту зарађују више од милијарду долара. Пре седам година у Русију је ишло само пет одсто српског извоза, а сада иде више од седам процената, са великим шансама да у догледно време достигне извоз у Италију и Немачку.

Бесцарински споразум са Русијом има и додатну специфичну тежину. Захваљујући њему, многе земље из ЕУ желе да инвестирају у Србију, како би могле да извозе своју робу у Русију без царина, посебно сада када је на снази "рат санкцијама" између Брисела и Москве. Приступ руском тржишту по повлашћеним условима сигурно је привукао и највећег европског произвођача меса, компанију „Тениз“. Њихов план је да овде

прерађују три милиона свиња, а толико товљеника је 2013. било на свим фармама у Србији. Јасно је да Тениз планира да највећи део тог меса и прерађевина извози у Русију, јер му сигурно није промакао податак да је у прва три месеца ове године извоз свињског меса у Русију повећан 300 одсто.

Треба истаћи да иза свих ових резултата стоје само наши привредници. Јер, Влада Србије има министра задуженог за европске интеграције, Канцеларију за европске интеграције, Одбор Скупштине Србије за европске интеграције и масу других институција, које се баве искључиво унапређењем односа са ЕУ (и тако већ 15 година). Док с друге стране, не постоји ни једна једина институција за унапређење економских односа са Русијом! Нико не каже да су институције за развој економске сарадње са ЕУ беспотребне, напротив, оне су веома важне и треба да наставе да раде, али зар није логично да имамо исте такве институције и за сарадњу са Русијом, ако смо већ сложни у оцени да ово тржиште поседује највећи потенцијал за извоз робе из Србије, а тиме и раст нашег БДП и отварање нових радних места.

Мали напор, неопходан да се институционално промовише привредна сарадња са Русијом, донео би велике резултате и тим је теже објаснити зашто се то упорно одлаже. Времена за губљење више нема и Општина Чајетина ће крајем маја отворити своју Канцеларију за сарадњу са Руском Федерацијом, са задатком да боље организује извоз из Златиборског округа, како би се производи из тог краја што пре нашли на полицама руских супермаркета.

Значај Русије за српску економију ће временом само расти. Она је практично једина шанса за опоравак нашег аграра, који све више угрожава увоз по дампиншким ценама из ЕУ. Без руских купаца српски сточари и воћари већ за неколико година могу да доживе тотални колапс, а млекарска индустрија већ озбиљно посрће. Србија је прошле године, уз астрономски раст од 66,7 одсто, извезла у Русију хране за 307,6 милиона долара. Русија годишње на увоз хране троши 42 милијарде долара. Када бисмо успели да узмемо само један одсто те суме, то би значило повећање извоза српске хране за додатних 40 одсто! А то је, уз мало труда, бољу организацију и подршку државе, сасвим могуће урадити и то у релативно кратком року. Да је тако, сведоче и званични статистички подаци, по којима су пољопривредно-прехранбени производи из Србије све траженији у Русији па је њихов извоз и у прва три месеца ове године повећан за 20 одсто. Коначно, није занемарљиво ни то што су прошле године Руси постали најбројнији страни туристи који посећују Србију. Број њихових ноћења је за последњих седам година повећан за скоро 150 одсто. За девизни прилив земље, сасвим је свеједно да ли они купују нашу робу или плаћају туристичке услуге.

Ауторски текст Ненада Поповића, председника Српске народне партије за „Блиц“

(СНП-Блиц)